

mach realizowanego programu terapii, przeznaczają się — w porozumieniu z uczestnikami warsztatu — na pokrycie wydatków związanych z ich zbiorowym uczestnictwem w życiu społecznym organizowanym przez warsztaty.

3. W przypadku gdy wysokość dochodu, o którym mowa w ust. 2, przekracza w skali miesiąca kwotę odpowiadającą iloczynowi 30% najniższego wynagrodzenia pracowników i liczby uczestników warsztatu, o jego przeznaczeniu decydują strony umowy, o której mowa w § 4 ust. 1.

§ 15. Warsztat jest obowiązany do posiadania i prowadzenia, w sposób zgodny z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883):

- 1) dokumentacji stanowiącej podstawę do zakwalifikowania osoby niepełnosprawnej do uczestnictwa w warsztacie,
- 2) dokumentacji zawierającej informacje o miejscu zamieszkania, stanie rodzinnym uczestnika, jego warunkach mieszkaniowych i bytowych,
- 3) indywidualnego programu rehabilitacji i terapii w zakresie rozwoju:
  - a) zaradności osobistej,
  - b) samodzielności społecznej (m.in. wypełniania różnych ról społecznych),
  - c) form komunikowania się (mowy biernej, czynnej, umiejętności nawiązywania i utrzymywania kontaktów),
  - d) znajomości i umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej,
  - e) poprawy kondycji psychicznej oraz fizycznej sprzyjającej niezależności, samodzielności i aktywności oraz radzeniu sobie w trudnych sytuacjach,
  - f) umiejętności niezbędnych we współżyciu i współpracy,
  - g) umiejętności wykonywania różnych czynności, wynikających z form terapii zajęciowej,

h) psychofizycznych sprawności niezbędnych w pracy,

i) usprawniania ruchowego,

- 4) indywidualnego zeszytu obserwacji, zawierającego bieżącą rejestrację przebiegu rehabilitacji oraz okresowe oceny efektów, a także modyfikację programów rehabilitacji w związku z efektami dotychczasowych działań,
- 5) „książki pracy uczestnika warsztatu”, wypełnianej przez uczestnika samodzielnie lub przy pomocy wyznaczonego pracownika warsztatu, zawierającej następujące dane i informacje: imię i nazwisko, nazwę pracowni, rodzaj wytworu, opis wykonywanych czynności, datę rozpoczęcia, datę zakończenia, sposób wykorzystania wytworu, podpis uczestnika,
- 6) dokumentacji współpracy z rodzinami lub opiekunami,
- 7) dokumentacji dotyczącej stanu zdrowia uczestników warsztatu.

§ 16. 1. Zespół, o którym mowa w § 3 ust. 2, dokonuje kontroli realizacji programu rehabilitacji.

2. W ramach kontroli zespół może żądać między innymi:

- 1) przedstawienia przez kierownika jednostki prowadzącej warsztat, w wyznaczonym terminie, informacji o realizacji programu rehabilitacji warsztatu,
- 2) udostępnienia dokumentów związanych z prowadzoną rehabilitacją.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 września 1992 r. w sprawie zasad tworzenia, działania i finansowania warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. Nr 71, poz. 357).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komotowski*

765

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz świadczenia pieniężnego wypłacanego poborowym odbywającym służbę zastępczą.

Na podstawie art. 193 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153,

Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 20 marca 1992 r. w sprawie wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz

świadczenia pieniężnego wyliczanego poborowym odbywającym służbę zastępczą (Dz. U. Nr 31, poz. 133, Nr 52, poz. 241, Nr 62, poz. 308, Nr 78, poz. 399 i Nr 100, poz. 504, z 1993 r. Nr 59, poz. 277, Nr 83, poz. 391 i Nr 99, poz. 453, z 1994 r. Nr 12, poz. 45, Nr 33, poz. 124, Nr 88, poz. 411, Nr 99, poz. 481, Nr 138, poz. 738 i Nr 140, poz. 795, z 1995 r. Nr 19, poz. 96, Nr 47, poz. 247, Nr 85, poz. 431 i Nr 136, poz. 675, z 1996 r. Nr 24, poz. 111, Nr 56, poz. 255 i Nr 105, poz. 487, z 1997 r. Nr 12, poz. 69, Nr 34, poz. 211, Nr 52, poz. 333 i Nr 120, poz. 761 oraz z 1998 r. Nr

29, poz. 158) w § 1 w ust. 1 wyrazy „7,84 zł” zastępuje się wyrazami „8,30 zł”.

2. Świadczenie w wysokości ustalonej w ust. 1 przysługuje od dnia 1 sierpnia 1998 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komotowski*

766

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 września 1998 r.

w sprawie wysokości opłaty od wniosku o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia kolegium do spraw wykroczeń.

Na podstawie art. 116 § 6 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 251 i Nr 72, poz. 422, z 1991 r. Nr 32, poz. 131, Nr 94, poz. 419, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 43,

poz. 272, Nr 102, poz. 643 i Nr 123, poz. 779 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 717) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłatę od wniosku o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia kolegium do spraw wykroczeń ustala się na kwotę 100 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

767

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania odszkodowań przysługujących w razie utraty życia albo poniesienia uszczerbku na zdrowiu lub szkody w mieniu podczas udzielania pomocy Straży Granicznej lub w związku z jej udzielaniem.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Odszkodowania określone w rozporządzeniu przysługują osobie, zwanej dalej „osobą poszkodowaną”, która podczas udzielania pomocy Straży Granicznej lub w związku z jej udzielaniem, w trybie określonym w odrębnych przepisach, poniosła śmierć albo uszczerbek na zdrowiu lub szkodę w mieniu.

2. Odszkodowania mogą być przyznane osobie poszkodowanej, która — działając bez porozumienia z organami Straży Granicznej — podjęła czynności zmie-

rzające do zapobieżenia popełnieniu przestępstwa albo wzięła udział w pościgu lub ujęciu osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa, którego zwalczanie należy do ustawowych zadań Straży Granicznej.

3. Jeżeli wskutek okoliczności, o których mowa w ust. 1 lub 2, osoba poszkodowana zmarła, odszkodowania przyznaje się członkom jej rodziny.

4. Odszkodowania nie przysługują, jeżeli śmierć, uszczerbek na zdrowiu albo szkoda w mieniu osoby poszkodowanej nastąpiły z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa albo gdy ich wyłączną przyczyną było nadużycie alkoholu lub środków odurzających.

§ 2. Odszkodowania z tytułu utraty życia albo poniesienia uszczerbku na zdrowiu lub szkody w mieniu wskutek okoliczności, o których mowa w § 1 ust. 1 lub 2, zwanych dalej „wypadkiem”, obejmują:

1) jednorazowe odszkodowanie — dla osoby poszkodowanej, która doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,